

Tuần Báo Vô Vi

27 tháng 12 năm 2015

Số 270

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp thì phải cần lưu ý việc gì trước nhất ?
2. Áo trắng tình thương do đâu mà có ?
3. Sự phản nghịch của tình đời do đâu mà có ?
4. Lòng trung tín không thành tại sao ?
5. Sự đóng góp của người tu thiện có hữu ích gì không ?
6. Muốn dọn đường đi cho phần hồn tiến hóa thì phải làm sao ?
7. Lòng tham có ích lợi gì cho tâm lẫn thân ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Monaco, 08/03/98 5 :30 AM 1) Hỏi: <i>Thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp thì phải cần lưu ý việc gì trước nhất ?</i> Đáp: Thừa thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp cần niệm Phật trước hết. Từ từ khai mở huyền bí nội tâm, nhiên hậu mới cảm thức được mắt mũi tai miệng lưỡi thân ý mà tự khai mở từng điển quang bên trên, hội tụ lực căn lực trần giải tiến mà tu đúng giờ đúng khắc, trật tự, giải tỏa sự lười biếng trễ nãi của nội bộ, lúc nào cũng thích thú và xây dựng tốt. Phần hồn tức là sự sáng suốt luôn luôn quán xuyên và nhắc nhở lực căn lực trần cần mẫn trong chu trình tiến hóa. Thành tâm tu luyện và thật thà, đồng thanh tương ứng đồng khí tương cầu. Kệ : Khai thông trí tuệ chẳng lo sâu Thức giác tâm tu rõ nhiệm màu Bê trễ chính mình không đạt thức Tùy duyên tận độ tiến thâm sâu.	Monaco, 09/03/98 12 :45 AM 2) Hỏi: <i>Áo trắng tình thương do đâu mà có ?</i> Đáp: Thừa tu lâu phát triển điển quang hòa hợp với thanh giới, tự cảm thấy lúc nào cũng mặc áo trắng thanh nhẹ đạo khắp cả căn khôn vũ trụ, đêm đêm nhập định tu xuất đều thấy vậy. Kệ : Vượt khỏi âm u thành áo trắng Thực hành chơn pháp triển đa năng Dấn thân phục vụ không còn nghỉ Lướt gió tung mây chẳng nhọc nhằn.
Monaco, 10/03/98 3 :45 AM 3) Hỏi: <i>Sự phản nghịch của tình đời do đâu mà có ?</i> Đáp: Thừa sự phản nghịch của tình đời do sự thiếu thông cảm mà ra, đừng phải thức tâm thì mọi chiều hướng đều phải học thì mới phát triển. Đời là địa vị, đạo là sự quân bình và tâm linh hành trình tiến hóa của phần hồn thì phải chịu đựng phân giải nghiệp lực. Chỉ có tu thì mới có cơ hội tiến về lãnh vực thanh tịnh sẵn có của tâm linh. Kệ : Tâm linh xán lạn thức hành trình Duyên đạo tình đời tự giác mình Gây cản giải thông tình thâm thía Vô sanh bất diệt tự mình mình.	Monaco, 11/03/98 2 :45 AM 4) Hỏi: <i>Lòng trung tín không thành tại sao ?</i> Đáp: Thừa lòng trung tín không thành tại vì lập trường không vững, nói một đường làm một ngã, không ăn khớp với sự tiến hóa của tâm linh. Kệ : Bất minh nguyên lý giải tâm mình Khó khổ tự cam lại khó mình Hồn vía giải đãi không nhập định Thành tâm tu sửa lại càng mình.
Monaco, 12/03/98 3 :00 AM 5) Hỏi: <i>Sự đóng góp của người tu thiện có hữu ích gì không ?</i> Đáp: Thừa sự đóng góp của người dấn thân tu thiện rất hữu ích cho hành giả có cơ hội phát triển tâm từ bi thay vì keo kiệt bất lợi cho tâm lẫn thân. Kệ : Tu hành giải mở thức chuyên cần Rộng mở đường đi tự tiến thân Giải nghiệp chính mình tâm thức giác Bình tâm học hỏi tự mình phân.	Monaco, 13/03/98 2 :10 AM 6) Hỏi: <i>Muốn dọn đường điển cho phần hồn tiến hóa thì phải làm sao ?</i> Đáp: Thừa muốn dọn đường điển cho phần hồn tiến hóa thì phải thực hành chất phác và thật thà tự khai mở luồng điển trung tim bộ đầu, hướng thẳng về trung tâm sinh lực căn khôn vũ trụ mà tiến hóa, trí tâm thanh tịnh tự giải quyết mọi sự nan giải của chính mình, trí tuệ phân minh điều lành điều dữ. Kệ : Khai thông trí tuệ khác hơn người Cảm thức trần gian tạo ngất ngư Khổ cảnh triền miên trong giấc mộng Thanh bình tự giải đạt thanh tươi.

Monaco, 14/03/98 2 :35 AM

7) **Hỏi:** Lòng tham có ích lợi gì cho tâm lẫn thân ?

Đáp: Thừa lòng tham không có ích lợi gì cho tâm lẫn thân, chỉ có hại mau già và mau khổ mà thôi.

Kệ :

Tham lam không ích lại sanh tòi

Khó khổ mới nên chỉ tiến thôi

Tự tiến tâm thân tự giải được

Tự mình thức giấc trở về ngôi.

THIÊN LÝ HỮU TÌNH (tiếp theo)

...

Bạn đạo: Ông Tám nói cái này, nếu mà ông Tám thương thì ông Tám phá chấp giùm cho tôi luôn. Còn mấy bữa nay tôi còn bị kẹt chỗ này nữa. Tôi chỉ cho một người thiên thì không phải một người mà cả gia đình đó thì hôm trước họ có hỏi tôi sao tiến gì không? Có lần tôi nói trước tôi sợ nước lạnh lắm, sau này tôi thiên xong thì tôi tắm nước lạnh khi nào cũng được. Mấy người đó họ thiên, rồi họ bắt chước hay làm sao rồi họ cũng tắm nước lạnh nhưng mà vừa rồi đây họ chết, họ bị glu-xít⁽¹⁾ thiệt ra chắc bị glu-xít nó chết ... *(nghe không rõ)*.

Thầy: Bởi vì khi anh biết rằng con người nó có cái số mạng, mà con người có cái khôn ngoan. Anh kêu người ta tắm trong lúc người ta giọt nước trong mình chịu không được ai mà tắm, anh thấy không? Không phải vì cái tắm mà người đó chết. Nhưng mà vì đúng ngày giờ nó phải chết, thấy không? Con người đâu có phải người ngu, bây giờ anh kêu tôi tắm, bác sĩ kêu tôi tắm, tôi vô tôi tắm không được, tôi đâu có tắm, tôi lấy có chút nước để trong mình tôi thấy lạnh rồi, tôi không chịu rồi. Nó có cái khôn ngoan của nó khác. Cái người bày biểu là một chuyện, sự khôn ngoan của nó khác, không phải cái lỗi của mình, không phải kêu đi tắm mà chết đâu. Nó có cái bệnh chết riêng của nó, tới ngày tới giờ nó phải chết.

Bạn đạo: ... *(nghe không rõ)*.

Thầy: Khi mà anh nói rằng, anh nói tôi hỏi trước tôi thấy tôi sợ cảm. Mà sau này tôi thiên một thời gian rồi tôi thấy tôi tắm dễ chịu hơn, tôi không bị cảm nữa, thấy chưa? Còn cái ông này ông thiên chưa tới đúng mức và cái bệnh ông chưa trị được thì ông tắm ông cảm thấy lạnh, ông đâu có chịu được, không phải vì cái tắm mà chết. Người ta đương bệnh trên giường mà nằm la liệt, anh nói thôi lấy nước xối thẳng này cho nó khỏe, đó là nó chết cái lỗi của anh. Còn đằng này kêu anh tắm mà anh có cái trí khôn, không bao giờ anh nghe lời đi tắm bấy đâu, tắm được anh mới tắm chứ. Cũng như anh chẳng hạn những lúc mà anh tắm mà anh thấy anh cảm.

Mà anh thiên thời gian anh đi tắm, anh tắm thử coi nó có cảm không? Nếu mà nó cảm sức mấy mà anh tắm lần thứ nhì, anh thấy không? Thì đừng có lo con người nó có trí khôn hết, mình đừng có bày người ta uống thuốc bậy. Còn cái chuyện đó, cái chuyện tự nhiên mà.

Bạn đạo: ... *(nghe không rõ)*.

Thầy: Ai họ cũng thương cái thể xác họ, không bao giờ đâu. Ông đó thiệt là ngu dần, ông mới nghe mình, chứ ông biết uống thuốc mà, ông bệnh lâu rồi, ông đâu có dại đâu ông nghe lời mình ông tắm nước lạnh không. Ông sợ, ông tới kỳ ông phải đi.

Bạn đạo: ... *(nghe không rõ)*.

Thầy: Cũng như ông Anh, ông đi châm cứu, rồi cái ông nào đó bà con của ông Lâm Hoa, sáng ông cũng tới châm thì bà con cho hay ông chết rồi... *(nghe không rõ)*. Biết sao đây, không phải mình châm ông chết đâu. Tại vì hồi trước ông chưa ăn cơm được, mà nó châm ông nhai được, ông ăn được. Nhưng mà y không có cái máy thử máu, ông ăn được nhiều thì máu ông cao, máu ông cao thì nó bễ gân máu trung ương thì nó phải chết, thấy không? Cũng không phải cái lỗi trị của y, y chỉ có khả năng châm cho nó ăn được thì cả nhà mừng thôi mà cái chết đó, y không biết tại sao chết. Nói tốn mấy ngàn đồng bạc đi điều chứ không có ăn chút nào. Nhưng cả nhà cũng trông ông chết cho rồi, ông nằm chỗ làm gì. Cái miệng cứ nhép nhép thôi ... *(nghe không rõ)*. Sáng đạp xe đạp tới, mình có tâm trị mừng thấy ông ăn cơm được. Tới đứng trước cửa, nhà cho hay ông chết rồi. Không biết sao. Ông quýnh rồi thì mấy người nhà nói cho thầy Tám hay. Tôi cũng không có nói gì. Ồ, chết thì thôi chứ. Người ta ... *(nghe không rõ)*. Cho nên, phải bắt mạch cái máu người ta có lên hay là không? Bệnh tê liệt coi chừng cái máu huyết áp cao.

Bạn đạo: Có cái máy đo trước chắc ăn.

Thầy: Có máy đo trước cho chắc ăn. Đây rồi tôi cũng phải mua cho mấy người đó mỗi người một cái máy để nó đi ra nó châm cứu cho người ta nó có đo máu *(thầy cười)*. Nó tỉnh bơ, sáng đi tới người nhà nói nhỏ nhỏ trong tai: ông chết rồi ... *(nghe không rõ)*.

Bạn đạo: Ông vậy mà xui thiệt chứ.

¹ Glucide: các chất hữu cơ có nhiều trong đường và bột nói chung.

Thầy: Không có, cái này người ta mừng lắm chứ. Miếng ăn cơm không được mà châm ăn cơm được là thầy hay lắm rồi nhưng mà không biết sao ông chết. Nói vậy chớ cái số mạng có, đúng thời kỳ là nó phải đi, đi vậy là nó còn nhẹ cho gia đình, chứ còn chưa biết bao lâu mới ngồi dậy được.

Như hôm qua ở Bà Rịa có một cô, chồng ẵm tới liệt ba ngày, đi không được, nhức, đầu gối nhức lung tung đi không được. Rồi tôi vô tôi thấy ủa cô này tươi tắn vậy mà nằm trên giường ngủ trưa sao. Nói: Không, con không đi được. Rồi y trình bày rồi tôi châm, châm một mách, châm hết thầy là cấp cứu cực mạnh châm rồi, bước xuống đất đi cho tôi coi. Mấy người vỗ tay quá trời, mấy bà già, tôi nói thiệt mà tới thầy Tám là hết tron. Rồi tôi bắt chồng cặp kè dẫn đi ra ngoài vườn, đi vòng vòng, đi chừng nào y hết đi được, vô tôi châm lần nữa. Đi tới được một hai tiếng đồng hồ chân này nó mỏi, châm một mách nó đi về. Chồng mừng quá chừng.

Bạn đạo: Mấy năm rồi ông Tám.

Thầy: Ba ngày. Liệt ba ngày, mới.

Bạn đạo: Cái gân nó còn mềm, tại vì cô cũng chịu châm. Có người châm mà đau quá, có nhiều người sợ lắm.

Thầy: La chớ. Châm y la dữ lắm, y la thầy kẹ. Tôi nói: tôi châm rồi đứng dậy hà, đứng dậy coi. Vui, nó tùy theo cái điển của người đó coi nó được nhẹ. Tôi nói không sao đâu, khi tôi nói không sao chút ngồi dậy. Có thằng nhỏ nó đi rình, về nó sốt sao mà ông y tá cho uống mười mấy viên thuốc thì bị á khẩu, liệt luôn, ẵm tới. Gia đình thì nghèo tới tôi bữa đó tôi bắt ở đó một ngày, châm bốn lần, rồi xong cho về. Về nhà cái nó ngồi được, đi được. Bây giờ mập tròn, nói, bây giờ bắt đầu nói mấy câu rồi. Rồi tuần này tới nữa, châm nữa, về vui lắm. Nhưng mà cái tay liệt chưa có hết được, mấy cái thần kinh này nó liệt lắm, châm nó chưa có cảm giác, còn trẻ. Thằng đó ở ngoài đó, họ thương tôi lắm, thấy giúp được nhiều cái bệnh không thể trị được, gia đình hết hy vọng, đem tới giúp được.

Còn có một ông cụ bị tăng-xông²), tôi kêu ông phải ăn chay đi, ông không nghe lời. Ông nói chết bỏ cũng phải ăn mặn. Tôi nói đây rồi ông sẽ đi không được. Tôi nói mới có tuần đầu, tuần thứ nhì con ông báo cáo liệt rồi, đá trong quần luôn, không có đi được. Hôm qua mới rình tới cho tôi. Tôi nói: ông bây giờ ông tin tôi chưa? Ông đi không được, nè bây giờ ông hai mươi hai độ máu. Tôi châm cho

ông, cho ông uống thuốc, ra ông nằm đó, chút vô đo nó hạ cho coi, vô đo còn mười tám độ. Ông tin chưa, về đừng có đòi ăn nữa. Nếu ông đòi ăn nữa đừng có chớ tới. Ông không chịu ăn canh nữa kìa, ông già này kỳ lắm, ăn thịt không hà, mà ăn thiệt mặn, làm sao người ta chữa, không thể nào hợp tác được, ăn thiệt mặn. Ông nói chết bỏ hà, tao sống không có bao nhiêu tuổi, đừng nghe lời thầy Tám cho tao ăn đủ thôi thì mình chịu chớ làm gì, thầy không? Tôi nói: Ông này giống ông già của tôi, ông già tôi cũng vậy. Bị tăng-xông liệt rồi mà cũng đòi uống rượu, chết bỏ, mai chết cũng được, con phải chiều, chiều đến chết thì thôi, vậy ông chịu chết như vậy, đàm nó lên đây nó chặn tắt thở. Tôi nói ông hai mươi mấy độ máu, vô nhà thương nhiều khi người ta còn đuổi ông về, người ta không có trị ông. Ở đây tôi giúp ông mà ông không nghe lời tôi, ông không biết thương tôi. Tôi biết thương ông mà ông không biết thương tôi, ông khóc. Cảm động ông một chút để ông về, ông nghe lời ông ăn chay. Tôi dặn con ông muốn cứu cha mẹ phải nghe lời người y sĩ. Còn anh nghe lời người bệnh là anh giết người bệnh. Mấy người con cũng có hiểu lắm.

Bạn đạo: Tôi ăn chuối được mười ngày rồi, ăn cơm với thơm với chuối vậy không hà.

Thầy: Cũng không cần gì, cũng phải ăn đồ rau này kia, kia nọ, vitamin phải có thầy không? Ăn chay mà ăn thiếu gì đồ, đậu hũ cũng ăn được vậy. Chú phải có sức khỏe để đi làm. Lúc này chú còn đi làm không?

Bạn đạo: ... (nghe không rõ).

Thầy: Mình nên làm, mình làm nhiều chừng nào thì chuyên môn của mình tiến bộ chừng nấy, không có sợ. Cần có nhiều việc làm con người nó mới không có buồn. Còn công việc không có thấy con người nó không có ra cái gì, không biết tôi ở đây tôi làm cái gì. Nhưng mà thiệt ông Trời gởi xuống đây để đi học thôi nhưng mà không chịu học thầy tôi không biết làm cái gì, rồi lần quần nói tầm bậy, khổ thêm.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – ngày 23/10/1977)

² Tension: cao máu.

Thi Ca của Đức Thầy

San José, ngày 21 tháng 11 năm 1997
VÉ SỐ

Mỗi người một số rõ ràng
Vui trong tham dục bàng hoàng nội tâm
Lý Trời siêu diệu thậm thâm
Bình tâm học hỏi tái tâm chơn như
Vô sanh ướm nở nụ cười
Trời ban tình đẹp người người dựng xây
Dù cho thế sự đổi thay
Trì tâm niệm Phật dịp may vẫn còn
Tâm linh sẵn có đường mòn
Sửa mình tiến hóa chẳng còn si mê
Cảm thông nguyên lý muôn bề
Sống còn bê trễ lại chê tình Trời
Tu tâm sửa tánh hợp thời
Quý yêu muôn loại tự rời tham sân
Chiều sâu tâm đạo tiến lần
Quân bình tự thức ân cần dựng xây
Xa xưa cho đến ngày nay
Chịu tu tự cứu đổi thay thế tình
Luận đi xét lại cả mình
Tình Trời cao quý đẹp xinh hơn người
Lời vàng quý ngọc rưới tươi
Giúp con tiến hóa nụ cười quang khai
Tham dâm chẳng tiến khổ hoài
Trì tâm tu luyện lập đài thanh cao
Vạn linh chung sống muôn màu
Cùng chung phát triển cùng tàu sửa tu
Vía hồn thanh nhẹ ngao du
Cảm thông thắm cảnh tự tu đạt thành
Thực hành khai triển tiến hành
Dày công tu luyện các ngành đạt thông
Nằm trong định luật hóa công

Sanh trụ hoại diệt nổi vòng cảm giao
Tu hành kẻ trước người sau
Chung nhau học hỏi kết tàu dựng xây
Sống đời hoàn cảnh là Thầy
Nay đây mai đó vui vầy cảm giao
Thực hành phát triển đổi trao
Quy về một mối trước sau dung hòa
Chúc con tiến hóa thật thà
Tu tâm sửa tánh chan hòa tình thương.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

NHÂN GIAN DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả: Đào Mộng Nam

Hồi Mười Lăm (tiếp theo)

THÁI SINH HỎI ĐẠO, CÁC ĐẠO THÔNG SUỐT

TẾ PHẬT HOẰNG PHÁP, CÁC PHÁP SÁNG TỎ

...
Tế Phật: Ha ha, trò ngoan, trò ngoan, kẻ sinh sau quả là đáng sợ, thế mới biết người sinh trước chẳng bằng kẻ sinh sau. Hiện tại đã về tới nơi đặt cối giã của con,

Thái Sinh: Lại phải bắt đầu giã gạo.

Tế Phật: Chẳng phải giã gạo mà là chà cát.

Thái Sinh: Đúng đúng, phò đàn cơ, phò đàn cơ.

(Lúc này Tế Phật muốn Thái Sinh trở về với bản tính nguyên lai để lãnh nhiệm vụ phò đàn cơ thay trời hoằng dương đạo pháp, tạm ngưng dùng tâm pháp luận đạo, còn sự phân biệt thấp cao là để giữ lễ thầy trò).

Tế Phật: Bữa nay thầy trò mình diễn được màn tuồng hay ho chưa từng có.

Thái Sinh: Diễn thì hay mà đạo môn tâm pháp chẳng thông thì cũng giống như đọc mà chẳng hiểu.

Tế Phật: Đó là lẽ đương nhiên, mọi người đều phải tự giác ngộ, kể từ hồi thứ năm trong sách Nhân Gian Du Ký đến hồi này, trò ngoan đã được tôi luyện rất nhiều.

Thái Sinh: Quả đúng như vậy, do đó trò ngu phải ngưng sự bồn chồn, nên có ý định thay đổi cách nói để có thể giúp ích khắp ba cõi.

Tế Phật: Chớ ngại, cách nói này có người khi nghe cảm như được ông thuốc tiên cùng nước cam lộ, có người cảm thấy phải ngậm đắng nuốt cay, khổ đau không nói hết, có kẻ mặt mày choáng váng, mắt hoa, mỗi người một căn cơ

khác nhau nên sự lãnh hội chẳng giống nhau, sự tri giải, kiến giải khác nhau, kẻ đã giác ngộ được thì không phải báng, kẻ còn u mê chưa thức tỉnh thì lớn tiếng thóa mạ.

Thái Sinh: Hi vọng các tín hữu nơi đàn cơ lãnh hội được đầy đủ, còn không người phổ biến tạp chí Thánh Hiền há chẳng ủng hộ công phụng sự lắm ư? Hi vọng người thông hiểu giữ vững niềm tin, ra sức phát huy đạo giáo, thay trời hoằng pháp, kẻ chưa thông suốt chăm lo học đạo được tinh tiến, để đường đạo ngày một mở rộng thêm.

Tế Phật: Nhưng cũng phải là người có tâm học đạo, bỏ được tâm tham lợi u tối mới thực hiện nổi công tác phổ hóa.

Thái Sinh: Thừa đúng như vậy, song nguyện kẻ mê giác ngộ, chúng sinh lo tu, thương sinh thức tỉnh.

Tế Phật: Con nói rất đúng, ngày nay các môn phái đạo giáo rất nhiều, người đời tu theo bất cứ pháp môn nào ta đều đồng ý, song vàng thật ít người biết, còn vàng giả lắm kẻ đại giành. Ngày nay độc giả cùng tín hữu của Thánh Hiền Đường muốn được vàng thật hay vàng giả là đều do mình lựa, thế mới biết là Phật không đến không đi.

Có thơ rằng:

*Thiên hồng hữu thủy thiên hồng nguyệt
Vạn lý vô vân vạn lý thiên.*

Muôn hồng có nước muôn hồng nguyệt
Vạn lí không mây vạn lí thiên.

Ngày nay chư tín hữu Thánh Hiền Đường, nước biếc xanh, không mây khói, mặt trăng mặt trời sáng tỏ, thiên tâm xuất hiện, tâm ấn trao truyền mầu nhiệm, muôn pháp khế hợp, mỗi câu đều xét thấu chân lí, người đời tự giác ngộ, chẳng thể tranh giành. Ngày nay Thánh Hiền Đường do trò ngoan giúp sức ổn định nhân tâm, công lao chẳng thể mai một.

Thái Sinh: Thưa, xin ân sư ban cho con công đó đi, hai tay con hiện trống trơn đây.

Tế Phậ: Thầy tặng con đạo hiệu tiên thiên là “Đạo Hoằng” có nghĩa là phát huy đạo pháp.

Thái Sinh: Xin cảm tạ ân sư, Đạo Hoằng, Đạo Hoằng, ha ha thâm diệu, thâm diệu.

Tế Phậ: Đây là lần tâm pháp truyền chân, kể từ sách Nhân Gian Du Ký về sau có thể đem phương thức viết sách này ra áp dụng, để có thể sử dụng được tâm pháp, theo ý của thầy phải tùy nghi thích ứng, chớ có thi hành một cách bừa bãi, giống như tuy có thuốc bổ hay, nhưng không thể uống được thật nhiều vậy.

Thái Sinh: Thưa lời dạy của ân sư, trò ngu xuẩn ngốc bừa nay làm sao có thể giải đáp thông suốt nổi?

Tế Phậ: Ha ha, trò biết, thầy biết, chẳng thể nói chẳng thể nói, thôi ta trở về, Thái Sinh hôn phách nhập thể xác.

(còn tiếp)

